GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE IN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șese lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscriptele nu se retrămitŭ.

Nr. 215 — Joi, 1 (13) Octomvre. — 1887.

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Octomvre 1887 st. v., se începe **unŭ nou abonamentŭ** pe trilunîulŭ Octomvre, Novembre și Decemvre la care învitamŭ pe toțĭ onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nostre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ șese „ 6 „	„ șese „ **20** „
„ unŭ anŭ **12** „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Abonaților de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fâșiei sub care au primitŭ diarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Brașovŭ, 30 Septemvre 1887.

Mare fală în țĕră au făcutŭ Ungurii dela putere, mai întâiu cu primirea monarchului, apoi cu desvălirea monumentului lui Deak, cu iubileulŭ teatrului naționalŭ maghiarŭ din Pesta și în urmă cu congresulŭ Kulturegyleturilorŭ.

La pompe de aceste și la îmblătirea de frase bombastice se pricepŭ fórte bine adversarii noștri și putemŭ dice, că de rĕndulŭ acesta și-au datŭ tótă silința sĕ presente lumei spectacolulŭ unui poporŭ, care predomină cu desĕvêrșire tótă viéța în statŭ: politică, economică și culturală. Tóte au și mersŭ după pofta lorŭ, numai unŭ lucru n'au fostŭ în stare sĕ-lŭ scótă la ivélă, adecă că ceea ce facŭ și vorbescŭ ei, facŭ și vorbescŭ cu consĕmțĕmĕntulŭ tuturorŭ naționalităților din acésta parte a monarchiei.

Lumea a vĕdutŭ pompa, ce s'a desfășuratŭ icĭ si colo, a auditŭ și panegiricele, care de care mai înfocate, ale maghiarismului violentŭ, dér ceea ce n'a vĕdutŭ la demonstrativele festivitățĭ din tómna acésta au fostŭ representanții popórelorŭ nemaghiare și vocea acestorŭ popóre. De față au fostŭ la tóte numai unele persóne oficiale și oficióse, carĭ nicĭ ele însĕle nu vorŭ susține, că au representatŭ popórele nemaghiare la spectaculului cu care s'a produsŭ guvernulŭ tiszaistŭ, ca sĕ mai ademenéscă puținŭ poporulŭ maghiarŭ, sĕ nu védă nicĭ acum tótă grozăvia miseriei, la care l'au adusŭ esperimentele nenorocite ale celorŭ 20 de anĭ din urmă.

Amŭ disŭ, că congresulŭ Kulturegyleturilorŭ maghiare avea sĕ pună vêrfŭ demonstrațiunilorŭ, ce le-au arangiatŭ în tómna acésta campionii „patriotismului" modernŭ ungurescŭ.

Arangiatorii acestui congresŭ și-au și alesŭ pesóna cea mai nemerită, care sĕ-i representeze, pe noulŭ conte dela Seghedinŭ, fratele ministrului-președinte, Ludovicŭ Tisza.

L'au adusŭ și l'au primitŭ pe Ludovicŭ Tisza cu mare alaiu în sala de întrunire a congresului, și acesta, dreptŭ mulțămire, îndată după ce a ocupatŭ scaunulŭ presidențialŭ, s'a și grăbitŭ a declara în întroducerea discursului sĕu de deschidere, că patrioții kulturegyletiștĭ au ajunsŭ la maiorenitate, pentru că și-au alesŭ ca scopŭ a cultiva pe cetățenĭ, fără deosebire de naționalitate și a-i învĕța virtuțile cetățenescĭ.

Mișcarea kulturegyletistă a societății maghiare o declară Ludovică Tisza prin urmare ca o mișcare ce n'are a se mărgini numai la cultivarea rassei maghiare, ci are sĕ se estindă și asupra cetățenilorŭ de altă naționalitate, și spre a-și motiva acésta dorință, se provócă la rĕspunsulŭ, ce l'a datŭ Maiestatea Sa Kulturegyletului ardelénŭ la Clușiu, pe care îlŭ interpretéză în modŭ falsŭ și tendențiosŭ, ca sĕ pótă ajunge la esclamarea cu care termină vorbirea sa că „Regele este celŭ dintâiu Maghiarŭ."

Precum scimŭ Maiestatea Sa le-a recomandatŭ kulturegyletiștilorŭ din Clușiu, mai vêrtosŭ sĕ fiă *„cu tactŭ"* în procedrea lorŭ. Cumcă le-a cerutŭ unŭ lucru prea mare, a dovedit'o însușĭ fratele ministrului președinte, căcĭ nu s'a putută stăpânì a nu da pe față adevĕratulŭ scopŭ alŭ kulturegyletiștilorŭ, care este îndreptatŭ în contra limbei și a naționalității popórelorŭ nemaghiare.

Nu l'a putută reține pe Ludovicŭ Tisza de a'și da în petecŭ nicĭ sfaturile ce le dă organulŭ nemțescŭ alŭ fratelui seu kulturegyletiștilorŭ, ca sĕ nu prea călărescă pe „utopia unității limbistice" și sĕ fiă cu mai mare băgare de sémă față cu naționalitățile.

Noi din parte-ne îi asigurămŭ, că vomŭ fi cu băgare de sémă și vomŭ întêmpina pe kulturegyletiștĭ precum li se cuvine!

In memoria lui Iacobŭ Mureșianu.

Redactorul „Gazetei Transilvaniei« a mai primitŭ următórele telegrame și scrisorĭ de condolență:

Betlénu, 26 Septemvre (8 Octomvre.)

Ireparabila perdere a scumpului vostru părinte, a farului națiunei române și a veteranului luptătorŭ pe câmpulŭ de labóre în folosulŭ românismului, împreună cu ceilalțĭ Românĭ de inimă, și subscrișii cu multă întristare o deplângem.

Gregoriu Pușcariu, preotulŭ română. *Simeonŭ Moldovanu* învĕțătorŭ, *Grigore Rocneanu, Ioane Grecu, Mafteiu Ambrosiu, Vasile Morariu*, curatore.

Negrilesci, 28 Septemvre (10 Octomvre.)

Asociându-mĕ la doliulŭ generalŭ, vĕ rogŭ sĕ primițĭ sincera-mĭ condolență pentru ireparabila perdere! *Constantinŭ Juga*, preotŭ

„Transilvania", fóia Associațiunei transilvane, anunță astfelŭ mórtea lui Iacobŭ Mureșianu:

Iacobŭ Mureșianu, vechiu profesorŭ și directorŭ gimnasialŭ, începêndŭ dela 1837 până la 1875, vechiu publicistŭ românŭ dela Sept. 1850 până la 1877, părinte de familiă modelŭ, crescĕtorŭ și ajutătorŭ alŭ unui numĕrŭ considerabilŭ de școlarĭ și studențĭ lipsițĭ de mijlóce, bărbatŭ întregŭ în sensulŭ adevĕratŭ alŭ cuvêntului, după suferințe mai lungĭ a adormitŭ în Domnulŭ lăsândŭ în doliu profundŭ pe fiii și fiicele sale, pe amicii și pe toțĭ confrații sĕi și compatrioții sĕi câțĭ au sciutŭ prețui și stima virtuțile sale private și patriotice, zelulŭ sĕu curatŭ, diligența sa, care nu cunoscea fatige până când suferințele-i micșorase activitatea sa încordată.

Te-ai dusŭ și tu Iacobe pe urma lui Timoteu; vĕ vomŭ urma și din valea durerilorŭ și din lumea gonelorŭ neincetate. *Have anima pia.* *G. Barițiu.*

„Biserica și Școla" din Aradŭ scriă despre Iacobŭ Mureșianu astfelu:

Unulŭ câte unulŭ se ducŭ dintre noi acei venerabilĭ bĕtrânĭ, carĭ au luatŭ asupră-le sarcina de a pune unŭ bunŭ și puternicŭ începutŭ la regenerarea și redeșteptarea nemului românescŭ.

Unulŭ din acești venerabilĭ bĕtrânĭ a fostŭ și octogenarulŭ *Iacobŭ Mureșianu*, profesorŭ și directorŭ gimnasialŭ în pensiune, proprietarŭ și fostŭ redactorŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei", membru onorarŭ alŭ academiei române de sciințe etc.

S'a dusŭ dintre noi și acestŭ venerabilŭ bĕtrânŭ, după ce cu o bărbățiă și unŭ zelŭ neobositŭ a lucratŭ mai bine de o jumĕtate de vecŭ la rădicarea și asigurarea nemului sĕu.

Rĕposatulŭ a fostŭ atâtŭ ca profesorŭ, câtŭ și ca redactorŭ unŭ omŭ de o deosebită valóre. Ca profesorŭ era unŭ omŭ de unŭ rarŭ zelŭ și de o deosebită inimă. Nu era numai profesorulŭ carele instruéză și cresce cu consciința responsabilității; era mai multŭ, decâtŭ acesta. Simțindŭ în inima sa unŭ dorŭ ferbinte de a vede pre fiăcare Românŭ unŭ omŭ de carte; și cunoscêndŭ densulŭ cu mintea și inima sa cea mare, că poporulŭ nostru numai așa se va puté rădica și'șĭ va puté crea și asigura o stare și sórte mai bună décă binefacerile școlei se vorŭ estinde până în cea mai din urmă colibă țĕrănéscă — profesorulŭ Mureșianu însufleția și încuragia cu totă tăria cuvintelorŭ sale pre părințĭ a-șĭ trimite pruncii la șcólă. Intrațĭ în gimnasiulŭ romano catolicŭ din Brașovŭ, căruia a servitŭ cu atâta demnitate rĕposatulŭ, ca profesorŭ și directorŭ, — fii țĕranului românŭ se simțiau aicĭ acasă.

Profesorii Iacobŭ și Andreiu Mureșianu nu erau numai profesorĭ, ci erau adevĕrațĭ părințĭ. Pre cei mai cu puțină dare de mână îi aședau pre la familii avute ca instructorĭ, ér altora le câștigau alte condițiunĭ. La toțĭ le făcea ajutorulŭ posibilŭ, ca toțĭ sĕ pótă sĕ învețe.

Astfelŭ era bĕtrânulŭ Iacobŭ Mureșianu ca profesorŭ.

Ca redactorŭ bĕtrânulŭ Mureșianu lucra di și nópte cu multă obiectivitate — ținĕndŭ contŭ de împrejurărĭ și de firea și trebuințele Românului; și stăruindŭ cu unŭ zelŭ și activitate neobosită a face din jurnalistica română o adevĕrată școlă a vieții. Elŭ scria, și aducea sacrificii scriindŭ curatŭ numai din îndemnulŭ de a fi unŭ profesorŭ alŭ celorŭ crescuțĭ, precum era unŭ adevĕratŭ părinte alŭ tuturorŭ pruncilorŭ, carĭ cercetau scola romano-catolică din Brașovŭ, unica școlă, ce era cu multŭ interesŭ în acele timpurĭ pentru Românii din Brașovŭ și giurŭ.

O inimă românescă curată și unŭ bunŭ muncitorŭ în ale educațiunei poporului românŭ a fostŭ fericitulŭ Mureșianu. Unica lui mângâiere a fostŭ totdeuna în decursulŭ vieții a spune și arăta omenii de posițiune, carĭ suntŭ astădĭ mulțĭ, și carĭ au fostŭ crescuțĭ de densulŭ.

A vĕdutŭ și a esperiatŭ multe acestŭ venerabilŭ bĕtrânŭ, pentru că grele au fostŭ timpurile, în care densulŭ a vĕdutŭ lumina dilei, și în care a trăitŭ; dér convingerea lui basată pre o muncă și studiu îndelungŭ au fostŭ acele cuvinte, pre carĭ le-a lăsatŭ de obștéscă moștenire tuturorŭ, și pre carĭ le dicea totdéuna prin graiu și prin scrisóre: că vomŭ trăi, și cu muncă și îngrijire nu se póte, ca sĕ nu avemŭ viitorŭ.

S'a dusŭ și acestŭ bĕtrânŭ dintre noi, dér nĭ-a lăsatŭ în viéța și frumósele lui calitățĭ unŭ frumosŭ și puternicŭ modelŭ pentru noi cei de astădĭ și pentru cei ce ne vorŭ urma. Istoria literaturii și civilisațiunei române vecinicŭ îi va aminti numele, și vecinicŭ îlŭ va pune între acei sĕmĕnătorĭ, a cărorŭ sĕmênță a cădutŭ pre pămêntŭ bunŭ, și a produsŭ ródă multă.

Vrednicŭ este lucrătorulŭ de plata sa!

Și plata activității fericitului Mureșianu multă este, pentru că multŭ a lucratŭ.

Asociându-ne și noi la doliulŭ familiei rĕposatului, precum și la doliulŭ națiunei, depunemŭ o lacrĕmă de durere pre mormĕntulŭ acestui bărbatŭ de merite; și esprimându-ne condolența față de familia defunctului, dorimŭ ca Dumnedeu sĕ o mângâie pentru acéstă perdere, rĕposatului îi dicemŭ:

Odichnesce în pace, vrednice muncitorule în ale bisericei și ale școlei, sufletulŭ tĕu sĕ-lŭ așede Celŭ atot puternicŭ cu drepții, ér osĕmintelorŭ tale sĕ le fiă țĕrina ușoră!

In vecĭ fericită sĕ fiă amintirea ta!

Afacerea scólei de fete din Sibiiu.

Precum au putută vedea cetitorii din articululŭ prin care anunță „Tribuna" „crisa" ivită la scola de fete din Sibiiu, causa demisionărei profesorilorŭ, directorei internatului și directorului de studii ar fi apucăturile „aristocratice" ale unei părțĭ din fetițe, disprețulŭ acestora pentru fetițele din poporŭ și amesteculŭ pré multorŭ dame din Sibiiu (membre ale reuniunei) în conducerea institutului.

Acum dă deslușirĭ și d-lŭ Dr. Barcianu, directorulŭ demisionatŭ alŭ institutului, printr'o hârtiă adresată comitetului Associațiunei transilvane, deslușirĭ care nu se potrivescŭ cu cele din amintitulŭ articulŭ alŭ »Tribunei".

D-lŭ Barcianu dice că a cerutŭ de repețite orĭ comitetului de a-lŭ dispensa de afacerile de delegatŭ și di

rectorŭ alŭ scólei, dér fără resultatŭ. Acum deodată comitetulŭ găsi trebuinţa sĕ numéscă unŭ altŭ delegatŭ, dându-se prin acesta unŭ votŭ de neîncredere celui instituitŭ mai nainte. Prin numirea noului delegatŭ nu s'a uşuratŭ întru nimicŭ sarcina directorului, ci mai alesŭ s'a îngreuiatŭ prin dispoşiţiunile regulamentului internŭ alŭ comitetului şi prin eventualele dispoşiţiunĭ ale delegatului. Acesta va da numai învitaţiunĭ generale pentru punereă în aplicare a »metodului celui mai nou" în predarea învĕţămêntului, ér greulŭ ilŭ va duce totŭ directorulŭ cu învĕţătorii, şi responsabilitatea pentru neesecutarea acelorŭ invitaţiunĭ, carĭ potŭ fi bune, dér potŭ fi şi nepractice şi neesecutabile în împrejurărĭ date, cade totŭ asupra directorului. Comitetulŭ printr'o disposiţiă a regulamentului internŭ, îşĭ arógă dreptulŭ de a numi elŭ şi guvernantele, care aparţinêndŭ personalului ajutătorŭ, după părerea d-sale şi după statutulŭ de organisare ar avé sĕ fiă instituite de direcţiune; prin acea disposiţiă se îngreuiază posiţia directorului, căcĭ avêndŭ vre-o guvernantă unŭ sprijinŭ în sĕu afară de comitetŭ, direcţiunea scólei şi a internatului s'ar pute vedé érăşĭ în faţa casului întêmplatŭ în anulŭ trecutŭ, când o guvernantă instituită de comitetŭ a ḑisŭ în faţa servitorului, că nu-ĭ pasă de directorŭ şi directóră, deórece nu ei, ci comitetulŭ o-a instituitŭ şi decĭ n'au sĕ-ĭ poruncéscă; acéstă împrejurare subsapă autoritatea direcţiunei. Părerile şi propunerile directorului suntŭ în timpulŭ din urmă combătute de părerile provenite din partea altorŭ persóne, care nu facŭ parte nicĭ din comitetulŭ »Associaţiunei«, nicĭ din corpulŭ didacticŭ şi nicĭ nu suntŭ mai competente în afacerĭ scolare; acésta, ḑice în fine d-lŭ Barcianu, e în dafavorulŭ desvoltărei principióse a afacerilorŭ scolare: din tóte aceste motive d-lŭ Dr. D. Barcianu îşĭ dă demisiunea din sarcina de directorŭ alŭ scólei.

Mâne vomŭ publica o corespondenţă, ce amŭ primit'o din Sibiiu în acéstă afacere.

SCIRILE ḐILEI.

Se plângŭ foile unguresci că *minele de aurŭ* din comitatulŭ *Hunedórei* suntŭ mai tóte esploatate de străinĭ câştigândŭ milióne de florenĭ, în timpŭ ce „banulŭ Maghiarŭ", din a căruia patriă se esploatéză aurulŭ, abia îşĭ póte încropi pânea de tóte ḑilele. Astfelŭ minele dela Ruda, lângă Bradŭ, le esploatéză cu bunŭ succesŭ o societate din Berlinŭ. Minele de aurŭ dela Karács, depărtare de 8 klm. de Bradŭ, suntŭ esploatate de unŭ Germanŭ; minele dela Caianelŭ de lângă Deva asemenea suntŭ în mână nemţéscă; cele dela Boiţa se află în mânĭ englesescĭ şi germane, şi în fine minele dela Poiana, lângă Zlatna, suntŭ în mânĭ englesescĭ.

—x—

In adunarea ordinară a comitetului administrativŭ alŭ comitatului *Cojocnei*, ţinută la 10 Octomvre a. c., inspectorulŭ regescŭ de scóle Kozma Ferencz a raportatŭ între altele, că învĕţătorulŭ (?) *Constantinŭ Cotora* a fostŭ *condamnatŭ* la o amendă de 30 fl. v. a., pentru că s'a folositŭ de o chartă (mapă) oprită. — Când vorŭ înceta aceste persecuţiunĭ asiatice?

—x—

Cu ocasiunea săpăturilorŭ pentru punerea petrei fundamentale a casei comunale din *Rodna vechiă* s'a datŭ peste nisce pivniţe subterane, se ḑice că datéză din timpulŭ, pe când Rodna vechiă era încă oraşŭ săsescŭ. In apropierea Sf. Georgiului dela Năsĕudŭ se ḑice că cu ocasiunea săpăturilorŭ pentru calea ferată Mureşŭ-Ludoş-Bistriţa, s'ar fi găsitŭ unŭ „cavalerŭ din timpurile vechĭ" adecă scheletulŭ lui cu întrégă armătură şi scheletulŭ unui calŭ.

—x—

Abia acum s'a aflatŭ în *Cracovia*, că în timpulŭ térgului de cai de acolo, ţinutŭ în ḑilele trecute, precum şi la esposiţiunea ţĕrii au fostŭ mai mulţĭ *oficerĭ ruşĭ* de artileriă şi cavaleriă din Varşovia, Radom şi Piotrkov, între carĭ şi colonelulŭ unei brigade de artileriă, toţĭ travestiţĭ ca neguţătorĭ de cai.

—x—

Lupii au sfâşiatŭ deja 10 cai lângă *Topliţa* din Ciucŭ. „Ferice" de contribuabilĭ!

—x—

Inspectorulŭ financiarŭ din *Agramŭ* Klofutar a chiămatŭ în ḑilele acestea pe subalternii, diurniştii şi servitorii sĕi la sine şi lĭ-a recomandatŭ cu tótă căldura învĕţarea limbei maghiare, altfeliu cu greu vorŭ putea spera o înaintare în oficiu. — Etă unde au adusŭ lucrurile Maghiaronii Croaţi, slugile guvernului unguresců. Nu scimŭ cum vorŭ primi Croaţii aceste uneltirĭ de maghiarisare.

—x—

»La Riforma" din *Roma* publică unŭ articulŭ semnatŭ de d. *Bruto Amante*, prin care descrie serbarea inaugurărei monumentului lui *Ovidiu* în Dobrogea. D. Amante vorbesce de România în termenii cei mai elogioşĭ. Totŭ în privinţa înaugurărei monumentului lui Ovidiu, »Revista della publica istruzione« din Roma reproduce statua lui Ovidiu şi o scrisóre a d-lui Dr. Drăghiescu trimisă directorului acelui ḑiarŭ, prin care descrie serbarea din Constanţa.

—x—

Ḑilerulŭ Iosifŭ Perzina din *Adamsthal*, în vêrstă de 67 anĭ, fiindŭ *îngreuiatŭ cu darea*, pe când o plătea împuşcă cu unŭ pistolŭ pe primarulŭ Pelikan, pe care-lŭ şi răni. Perzina fu arestatŭ de gendarmĭ şi predatŭ tribunalului.

—x—

Restauraţiunea din gara Alba-Iuliei cu 1 Noemvre se va închide neavêndŭ clientelă.

—x—

Funcţionarulŭ *Horvath* dela tribunalulŭ din *Raab*, vinovatŭ de negligenţă în serviciu, insultă pe superiorulŭ sĕu, care-lŭ chemase la ordine, şi-lŭ plesnĭ în capŭ cu călimarulŭ, apoi plecă din oficiu şi *se sinucise*. Tatăl-sĕu a murit totŭ aşa, după ce defraudase banĭ de-ai oficiului orfanalŭ din Raab.

—x—

Camera advocaţilorŭ din Pojunŭ a ḑetrasŭ advocatului Vendeliu *Kutlik* dreptulŭ d'a mai esercita advocatura, pretextându'i uneltirĭ panslaviste. Anume i se impută, că a atrasŭ la sine pe tinerii slovacĭ ai liceului evangelicŭ şi ai facultăţii teologice, a ţinutŭ adunărĭ cu ei acasă şi în localurĭ publice, aţiţândŭ contra legilorŭ şi instituţiunilorŭ patriei. Afacerea datéză din 1885. Fiulŭ lui Kutlik a fostŭ eliminatŭ din tóte institutele de învĕţămêntŭ din ţéră, ér alţii numai din colegiulŭ din Pojunŭ. — Marĭ suntŭ spaimele „patrioţilorŭ!"

—x—

Fiindŭ în ḑilele acestea o înmormêntare unguréscă în *Timişóra*, preotulŭ unguresců Olajos nu voi sĕ mérgă la cimitirŭ pe unde voiau rudele mortului, ci se duse elŭ singurŭ cu cantorii pe unŭ drumŭ, când publiculŭ iritatŭ, cu mortulŭ, pe altŭ drumŭ fără preotŭ. La mormêntŭ, când preotulŭ ḑise: „Dă ne nouĕ pânea cea de tóte ḑilele!", o femeiă strigă: „Şi feresce-ne de astfelŭ de preoţĭ!" Acesta a fostŭ semnalulŭ unei formale rĕsvrătirĭ. Ómenii începură sĕ 'njure, ér preotulŭ trebuì sĕ se retragă în casa îngropătorului. Poporulŭ se adună înaintea casei acestuia, de unde abia ilŭ scăpă pe preot o patrulă poliţienéscă, care-lŭ duse cu carulŭ. Pănă séra poporulŭ păstră atitudinea sa ameninţătóre şi cu mare greu putŭ restabili poliţia ordinea. S'a pornitŭ cercetare.

Maghiarisare şi persecuţiunĭ.

In ḑilele acestea s'a ţinutŭ conventulŭ bisericei evangelice. In şedinţa din urmă s'au întêmplatŭ unele incidente privitóre la naţionalităţĭ. Conventulŭ hotărîse adecă în ultima adunare sĕ adreseze guvernului o petiţiune, ca în considerare, că estrasele din matricule suntŭ deopotrivă cu documentele publice şi că ele adĭ se facŭ în diferite limbĭ, sĕ dispună pe calea legislaţiunei, ca aceste documente sĕ se facă numai în limba ungurésca „a statului".

Ministrulŭ Tisza rĕspunse conventului astfelŭ:

„La adresa conventului bisericilorŭ evangelice din ţĕrile ungare, trimésă mie, respective guvernului unguresců, ca acesta sĕ dispună pe calea legislaţiunei purtarea matriculalelorŭ în limba ungurésca a statului (?) am onórea a rĕspunde, că cu privire la caracterulŭ acestorŭ matricule şi alŭ estraselorŭ lorŭ ca documente publice, — deşi ar fi doritŭ, ca matriculele sĕ se pórte în genere în limba oficială a statului (?) şi cu tóte că guvernulŭ r. unguresců salută cu bucuriă nisuinţele patriotice ale conventului bisericei evangelice de confesiunea augsburgică, — guvernulŭ unguresců, considerândŭ acea dispoşiţiune a § 14 a legii de naţionalitate din 1868, după care comunele bisericescĭ, fără a vătăma drepturile legale ale superiorilorŭ lorŭ bisericescĭ, potŭ însĕle determina, în ce limbă sĕ se pórte matriculele, nutresce convingerea, că pe acestŭ tĕrêmŭ şi de evitatŭ orice dispoşiţiune, ce s'ar pute interpreta ca o vătămare a acestorŭ dispoşiţiunĭ ale legii de naţionalitate şi că autorităţile competente ale singuraticelorŭ confesiunĭ suntŭ chemate a stabili şi esecuta pe acestŭ tĕrêmŭ dispoşiţiunĭ recunoscute ca avantagiósă."

Acesta bine sĕ şi-o însemne acei preoţĭ românĭ, cărora autoritatea respectivă ungurésca le cere estrasele din matricule în limba ungurésca. Căcĭ ordinaţiunea ministrului Trefort, în acéstă privinţă e ilegală. Acésta ni-o spune însuşĭ rĕspunsulŭ iesuiticului ministru Tisza.

In cursulŭ desbaterei aceleiaşĭ şedinţe se aduse vorba şi despre suspendarea învĕţătorului slovacŭ Szalva din Klenocz, pretextându-i-se uneltirĭ panslaviste. Harnicii Slovacĭ Pavel Mudrony şi Matei Dula cerură sĕ se abróge suspensiunea, procesulŭ sĕ se sisteze şi Szalva sĕ fiă pusŭ érăşĭ în postulŭ sĕu.

De aci urmă o desbatere furtunósă între Slovacii harnicĭ şi între Maghiarĭ şi Maghiaronĭ. I s'a imputatŭ lui Szalva că e redactorulŭ călindarului poporalŭ »Domovi Kalendar«, care ar fi atacândŭ ordinea esistentă şi ar fi făcêndŭ „propagandă panslavistă." S'a adresatŭ plângere episcopului Czekus, care cetindŭ calendarulŭ găsi »întemeiată« plângerea, suspendă pe învĕţătorŭ şi întreprinse paşĭ pentru pornirea procedurei disciplinare contra lui, ce s'a şi ordonatŭ de conventulŭ districtualŭ. In fine Maghiarii şi Maghiaronii au eşitŭ învingĕtorĭ, respingêndŭ propunerea de a se abroga suspensiunea.

FOILETONŬ.

APĔRAREA TRANSILVANIEI
contra
ROMÂNIEI ALIATĂ CU RUSIA.
(Urmare şi fine.)

Considerândŭ casulŭ, că apĕrătorulŭ *Transilvaniei*, bătutŭ complectaminte, în câmpŭ deschisŭ, ar găsi în adevĕrŭ unŭ ultimŭ refugiu în cetatea *Alba-Iulia* mărită printr'o transformare a ei în stilŭ modernŭ, totuşĭ credŭ, că uşorŭ ne putemŭ şi convinge, că prin acestŭ refugiu apĕrătorulŭ *Transilvaniei* n'ar câştiga decâtŭ — celŭ multŭ — amânarea catastrofei numai pe unŭ timpŭ scurtŭ şi acesta din causă, că armata *română*, prin trupele sale dirigiate din *Sibiiu* prin *Sebeşŭ*, i-ar tăia comunicaţia (calea ferată) cu *Aradulŭ*; ér prin grosulŭ sĕu dirigeatŭ din *Braşovŭ* cu aripa stângă prin valea *Tĕrnavei marĭ* şi cu cea dréptă în valea *Mureşului* i ar tăia şi comunicaţia cu *Cluşiulŭ*, încâtŭ aprovisionarea cu alimente de subsistenţă şi cu munitiunĭ de rĕsboiu ne mai putêndu-se face, garnisóna din *Alba-Iulia* va trebui sĕ capituleze, îndată ce va fi consumatŭ ultimele resturĭ ale magazielorŭ din cetate, lucru care s'ar putea întêmpla într'unŭ timpŭ fórte scurtŭ în raportŭ cu numĕrulŭ sporitŭ alŭ efectivului sĕu.

Când grupa de apĕrare dela *Sibiiu* ar fi respinsă şi din causa grosului *română*, din valea *Tĕrnavei marĭ* nu s'ar mai putea retrage directŭ prin *Şeica mare* la *Copşa mică*, atuncĭ *Alba-Iulia* ĭi póte servi fórte bine, ca primŭ obiectivŭ alŭ retragerei sale excentrice; —însĕ întrunirea acestei grupe cu grosulŭ apĕrătorului ar urma sĕ se facă pe *Mureşŭ* în susŭ, în care scopŭ, grosulŭ apĕrărei ar trebui, bine înţelesŭ, sĕ împedice armata *română* d'a pĕtrunde în valea *Mureşului*. Pentru casulŭ unei apĕrărĭ a *Mureşului*, evidentŭ că *Alba-Iulia* ar presenta flancului stângŭ unŭ punctŭ de radimŭ escelentŭ.

Decă, prin urmare, din cele expuse până aci nu ne vomŭ fi convinsŭ îndestulŭ, că cheltuelile cu transformarea actualei cetăţĭ de deposită, *Alba-Iulia*, într'o cetate modernă (prin forturĭ detaşate) nu stau de locŭ în raportŭ favorabilŭ cu avantagele dorite, n'avemŭ decâtŭ sĕ mai aruncămŭ şi o privire pe *chartă* şi vomŭ vede, că *Alba-Iulia* chiar în privinţa tactică presintă desavantage însemnate.

Cetatea *Alba-Iulia* în totŭ cuprinsulŭ (Noyau) ei actualŭ este situată pe şesulŭ *Mureşului* şi împrejurată despre *Vestŭ*, *Nordŭ*, *Estŭ*, *Sudŭ-Estŭ* şi *Sudŭ* de colinĭ dominătóre, a cărorŭ depărtare de piaţa cetăţiĭ numai la puţine locurĭ trece peste bătaea tunurilorŭ de câmpŭ moderne; în consecinţă e destulŭ ca printr'unŭ atacŭ sistematicŭ sĕ cadă unulŭ, de nu şi mai multe, din forturile de pe acele înălţimĭ, şi cetatea (Noyau-ulŭ) *Albei Iulia* cu greu va putea resista — timpŭ mai îndelungatŭ — unei bombardărĭ energice a tunurilorŭ de asediu.

Prin urmare, decă administraţia superióră a armatei *Austro-Ungare* — contra tuturorŭ motivelorŭ indicate până aci — totŭ s'ar decide sĕ transformeze séu sĕ măréscă actuala cetate (Alba-Iulia) prin forturĭ detaşate, fără sĕ ţină séma de fortificarea altorŭ puncte — în privinţa strategică şi tactică—multŭ mai bine situate decâtŭ *Alba-Iulia*, atuncĭ credemŭ, că resonele predominătóre nu'ĭ potŭ fi altele decâtŭ cele financiare şi celŭ multŭ că actuala cetate de deposită, *Alba-Iulia*, chiar acum represintă unŭ punctŭ întăritŭ, căruia trebue sĕ i se dea importanţa cuvenită, situată fiindŭ pe linia obstacolului principalŭ din interiorulŭ *Transilvaniei* şi pe artera principală de comunicaţiune a provinciei *transilvane* cu *Imperiulŭ*.

Nota Redacţiunei „Streffleur":

„Publicămŭ presentulŭ studiu asupra apĕrărei *Transilvaniei*, pentru că elŭ conţine multe şi bune idei. Cu tóte acestea opinămŭ, că apĕrarea *Transilvaniei* într'unŭ rĕsboiu eventualŭ, s'ar face mai bine printr'o acţiune ofensivă, prin *Predealŭ* şi *Ploescĭ spre Dunăre*, esecutată din parte-ne cu tótă forţa disponibilă. Printr'unŭ asemenea actŭ ofensivŭ amŭ tăia *România* în două, separândŭ *Moldova* de *Valachia*, încâtŭ ambele aceste provincii sĕ nu se mai pótă susţiné reciprocŭ.

In prevederea unei asemenea eventualităţĭ rĕsboinice, pare că s'a şi hotărîtŭ fortificarea *Bucurescilorŭ*. *Austro-Ungaria* ar trebui sĕ procedeze şi sĕ acţioneze milităresce contra *României* cum a urmatŭ *Prusia* la 1866 contra *Hanoverei*, *Hessenului* şi celorlalte state de mijlocŭ germane"

Din Macedonia.

„Bistriţa“ din Bucurescî publică o corespondenţă din Bitolia, în care se vorbesce despre uneltirile Grecilorŭ de a desnaţionalisa pe Românî. Copiilorŭ acestora, carî cerceteză scóle grecescî, nu li se permite a vorbi românesce, sub ameninţarea de a fi daţî afară din scólă. Alăturea cu Grecii le pricinuescŭ Româniloră neajunsurî şi brigandii. Étă ce se dice în corespondinţă:

Unŭ elevŭ din clasa IV din gimnasiulŭ românŭ a fostŭ luatŭ de brigadii grecî şi dusŭ în munte; elevulŭ a fostŭ la Njopol. Din somnŭ l'au răpitŭ. La văitările lui mama sa s'a deşteptatŭ şi a începutŭ sĕ ţipe. Brigandii tragŭ cu martina şi o lasă mórtă. Elevulŭ românŭ Papazi Zisi a fostŭ legatŭ şi dusŭ în munte. Lui îi căuta 300 lire, băetulŭ nicî 30 lei nu avea, şi după ce s'au informatŭ de neaverea elevului i-au tăiatŭ o ureche şi l'au trimesŭ la Bitolia. Doctorii s'au silitŭ a lipi urechea, însĕ nu este nicî o speranţă, căcî vinele urechei suntŭ mórte.

Totŭ aceştî brigandî au tăiatŭ şi la unŭ altŭ băetŭ urechile şi l'au trimesŭ fără urechî la Bitolia.

Şi acestŭ băetŭ a fostŭ românŭ totŭ dela Nijopole. Totŭ aceştî briganţî au prinsŭ din calea dela Cruşova spre Bitolia trei evrei şi doi cruşovenî. Nu de multŭ au luatŭ unŭ paşă seu beiu din satulŭ Mrizarli, dece minute în apropierea Bitoliei şi acum ii cerŭ 3000 lire rĕscumpĕrare. — Unŭ fiu alŭ acestui beiu a voitŭ sĕ resiste şi a fostŭ omorîtŭ de brigandî. Chiarŭ aseră a fostŭ luatŭ unŭ brutarŭ din Bitolia; l'au legatŭ şi l'au dusŭ în munte. Aceştî brigandî au garde pe beii turcî cu carî îşî împartŭ tóte hoţiele lorŭ. In fine, aicî este viéţa omului în pericolŭ; nu se scie pănă mâne cum va fi; crisa, sărăcia şi miseria suntŭ la culme.

Cluşiu, 7 Octomvre 1887.

Onorată redacţiă! Cu deosebită bucuriă vinŭ a vĕ face cunoscutŭ, că cestiunea reînfiinţărei societăţii de lectură a junimei române universitare din Cluşiu, după cum sunt informatŭ din isvorŭ sigurŭ, a ajunsŭ de nou pe tapetŭ formândŭ obiectulŭ principalŭ de discuţiă între tinerii românî universitarî. Cum sciţî, dela desfiinţarea societăţii până acum se suleveză a treia óră cestiunea acésta; în două rĕndurî s'au substernutŭ deja senatului universitarŭ spre aprobare respective opiniare — Statutele înfiinţândei societăţî, însĕ în ambele casurî au fost respinse.

In 1 Oct. a. c., mulţămită neobositei stăruinţe a d-lui Ioanŭ Chereches, s'a convocatŭ de nou o şedinţă fiindŭ de faţă şi d. Antoniu Abt ca esmisulŭ senatului universitarŭ.

Şedinţa s'a deschisŭ punctŭ la 5 óre p. m. prin notarulŭ comitetului esecutivŭ din anulŭ trecutŭ, d-lŭ Ioanŭ Cherecheşŭ, care după ce espune motivele şi scopulŭ pentru care s'a convocatŭ adunarea, propune alegerea unui preside şi notarŭ ad hoc; primindu-se propunerea ca atarî se alegŭ cu unanimitate în persónele d-lorŭ Ioanŭ Chereches ca preside şi Gavrilŭ Cosma ca not. ad hoc.

Acum se trece la cetirea resoluţiunei senatului universitarŭ, cetindu-se totodată şi punctele acele din statute, carî au fostŭ esceptionate.

Fiind timpulŭ înaintatŭ, la propunerea d-lui preside ad hoc se alege unŭ comitetŭ esecutivŭ de patru — în persónele d-lorŭ I. Cherecheşŭ, Eugeniu Branŭ, Gavrilŭ Cosma şi N. Bogdanŭ — însărcinatŭ cu concipiarea, stilisarea şi substernerea statutelorŭ la locurile competente; ér pentru verificarea statutelorŭ o comisiune de trei în persónele d-lorŭ: Pompiliu Ioanŭ, Eliă Căpuşanu şi Iónŭ Comşa. Cu acesta deliberându-se tóte agendele anunciate, presidele dechiară sedinţa (adunarea) încheiată de

Dorindŭ, ca on. publicŭ românŭ sĕ cunóscă — deşi câtŭ de puţinŭ — mişcările şi nisuinţele nostre culturalî, mî amŭ permisŭ pe câtŭ îmî concedŭ puterile spiritualî şi timpulŭ, a face acéstă referadă, contândŭ la bunavoinţa şi căldura cu care au fostŭ îmbrăţoşate cu tótă ocasiunea interesele nóstre culturalî.

Chiarŭ când voescŭ a'mî fini modestele rĕndurî primescŭ o nouă informaţiune: Noua societate o sĕ se cheme »Minerva«; comitetulŭ esecutivŭ şî-a împlinitŭ chemarea cu cea mai mare rigorositate, deórece în câteva dile a şi prelucratŭ »statutele«, conchiămândŭ pe 8 Oct. o altă adunare pentru desbaterea punctelorŭ intercalate. Decî este speranţă, cĕ menţionata societate — décă va vre bunulŭ Dumnedeu — se va înfiinţa câtŭ mai curéndŭ.

Im.

Manevrele din Oltenia.

Tóte corpurile române mobilisate pentru manevrele din Oltenia au sositŭ pe terenulŭ manevrelorŭ făcêndŭ fiecare corpŭ instrucţiă de regimentŭ, de brigadă, astfelŭ ca în dilele de manevre sĕ fiă terminată acéstă instrucţiă, scrie »Voinţa Naţională«.

Unŭ ordinŭ a fostŭ datŭ de generalŭ Anghelescu încă dela 12 Septemvre fie-cărui corpŭ de ceea ce trebue sĕ facă până în diua de 1 Octomvre, când vorŭ începe manevrele propriu dise şi când vorŭ primi ordine speciale.

Manevrele anului acestuia parŭ a fi unele din cele mai sistematice. In Oltenia, d. generalŭ Anghelescu a prevĕdutŭ totulŭ şi direcţia ce s'a datŭ la toţî şefii de corpurî prin recomandaţiunile ce s'au făcutŭ prin ordine este demnă de tótă lauda. Chărţile terenului de manevre făcute pe scala de $\frac{1}{80.000}$ şi de $\frac{1}{40.000}$ au fostŭ distribuite la tóte corpurile, astfelŭ că fiecare scie direcţia ce are sĕ urmeze putêndŭ astfelŭ sĕ-şî dea comptŭ de cursulŭ manevrei.

In diua de 27 s'au formatŭ 2 dividii, una representândŭ amiculŭ şi cealaltă inamiculŭ. Dividia de Est sub comanda generalului Vlădescu va representa unŭ inamicŭ care se retrage, ér divisia de Vest comandată de colonelŭ Olton Sachelarie, va fi aceea care va ataca. Manevrele vorŭ fi comandate de generalulŭ George Anghelescu, comandantulŭ corpului I de armată şi care va fi acompaniatŭ de mai mulţî oficerî superiorî şi inferiorî ataşaţî la direcţia manevrelorŭ.

Corpurile concentrate pentru manevre suntŭ: Regimentele 1, 2, 3, 4, 17. 18, 19 şi 31 dorobanţî, avêndŭ fiecare unŭ efectivŭ de peste 2000 ómenî; regimentele 1 şi 5 de artileriă, regimentele 1, 2 şi 9 de călăraşî, unŭ batalionŭ de geniu, unŭ escadronŭ de trenŭ şi alte servicii auxiliare, în unŭ cuvêntŭ nu lipsesce nimicŭ din organisaţia corpului de armată. Quartierulŭ generalŭ alŭ divisiei Vest este la Balşŭ, alŭ divisiei de Est la Piétra şi acela alŭ direcţiei manevrei la Balşŭ. Pe timpulŭ manevrelorŭ, acestŭ quartier-generalŭ se va schimba, căcî trupele vorŭ înainta spre Slatina Zona destinată pentru manevre, este cuprinsă între valea Oltului şi Olteţului, între linia drumului de ferŭ Slatina, Balşŭ şi Drăgăşanî.

Pentru excursiunea la Bucurescî. — La acéstă excursiune se eliberează şi bilete pentru dusŭ şi întorsŭ, *fără găzduire şi înquartirare*, cu preţurî forte reduse, şi anume: *Classa II a fl. 13. — Clasa III-a fl 9.* Aceste bilete, tour şi retour, au o valabilitate de 10 dile pentru întórcere, se potŭ întrebuinţa şi la trenurile accelerate fără a se plăti o supra-taxă şi călĕtoria póte fi întreruptă odată la ducere şi odată la întórcere. — Participanţii mai potŭ face *usŭ gratis* de trenulŭ specialŭ tour şi retour, care va circula Dumineca dela Bucurescî la loculŭ unde vorŭ fi *alergările de cai* — Găzduirea şi inquartirarea în Bucurescî, e fixată conformŭ programului pentru 2 dile. — Se mai arangiază în Bucurescî, pentru Dumineca séra, unŭ *concert şi serată cu dansŭ*, în onórea participanţilorŭ la excursiunea, ce se va face Dumineca în 16 Octomvre a. c.. — Totŭ astfelŭ se va da Lunî în 17 Octomvre a. c. *o representaţiă* în marele şi prea frumosulŭ *„Teatru Naţionalŭ“ din Bucurescî.*

Pentru excursiunea la Sinaia — Biletele pentru trenulŭ de plăcere dela Braşovŭ la Sinaia, ce va pleca *Dumineca dimineţa* în *16 Octomvre a. c.*, au o valabilitate de 2 dile.

Orî-ce desluşirî la biroulŭ de călĕtoriă, Strada Vămii Nr. 10.

Raportŭ poliţienescŭ. — Lunî după amédi, pe promenada de sub Têmpa în apropiere de reservoriulŭ pentru conducerea apei fântânei săritóre (artesiane) s'a găsitŭ cadavrulŭ unui tênĕrŭ de vre-o 17 anî cu capulŭ sdrobitŭ. In mâna dreptă ţine unŭ pistolŭ cu două ţevî. Ţeva stângă a pistolului era umplută cu alice. Din rĕmăşiţele unei asignaţiunî postale, care a servitŭ ca umplutură, s'a pututŭ descoperi persóna sinucisului. Era lăcătuşulŭ Arpad Raduly din Lovete, care din motive necunoscute şî-a pusŭ capĕtŭ tinerei sale vieţî cu unŭ pistolŭ încărcatŭ cu apă.

In 9 a l. c. servitórea Zsuzsa Peterfy, care era în serviciu la pedelulŭ gimnasiului catolicŭ Iosif Vizi, spărgêndŭ cu unŭ cuţitŭ unŭ dulapŭ a furatŭ 1 fl. 20 cr., o cârpă de gâtŭ şi condicuţa ei de serviciu, cu intenţiunea de a se depărta din Braşovŭ. Ea a fostŭ însĕ prinsă şi predată judecătoriei penale de aci.

Mulţămită publică.

Comitetulŭ parochialŭ alŭ bisericei SS. Archangheli din Satulungŭ aduce prin acésta mulţămită generoşilorŭ donatorî, carî înţelegêndŭ despre starea critică, în care se află scóla nóstră, s'au grăbitŭ a ne veni în ajutorŭ prin contribuirî benevole:

(Urmare.)

Lista Nr. 30. Colectorŭ: D-lŭ *Titu Verzea:* Victor Simon 5 lei, A. L. Kalindern 5 lei, P. Ionescu 1 leu, C. Demetrianŭ 1 leu, C. Ulea 3 lei, Eugeniu Topoloveanu 5 lei, II. Rădulescu 2 lei, Pantele I. Papanŭ 1 leu, St. Constantinescu 5 lei, N. N. Lorenty 2 lei, M. I. Sulica 2 lei, Petre R. Boroşŭ 2 lei, P. Creţoiu junior 2 lei, Ioanŭ Ştefănescu 2 lei, I. N. Moldovanŭ 3 lei, Stoenescu Cristache 2 lei, D. Manolescu 3 lei, G. Poloni 5 lei, D. I. Martinovicî 2 lei, C. Steriu 2 lei, V. Gheorghiu 2 lei, V. G. Ionescu 2 lei, Vasile V., Corneanu 10 lei. Dumitru C. Popescu Tăricéanu 5 lei, Petru I. Petricŭ 3 lei, G. B. Petrescu 5 lei, I. B. Vlădăianu 5 lei, R. S. Gologanŭ 2 lei, N. Gologanŭ 1 leu, G. A. Drăghiceanu 4 lei, V. Arapu 5 lei, Ioanŭ Enişteanu 3 lei, M. Demetrescu 3 lei, I. Chinciu 2 lei, I. Grama 1 leu, N. Colceagŭ 4 lei, C. Lupu 1 leu, I. Petricŭ 4 lei. Totalŭ 117 lei.

Lista Nr. 2. Colectorŭ: D-lŭ *Vasile P. Sasu:* Vasile P. Sasu 100 lei, Al. Irimia 50 lei, Ioanŭ I. Popea 100 lei, I. Avisalonŭ Vladŭ 50 lei, Ir. Er. Popa 100 lei, Ioanŭ N. Butu 20 lei. Totalŭ 420 lei.

Lista Nr 5. Colectorŭ: D-lŭ *George Perlea*: George G. Perlea 20 lei, Radu R. Goga 5 lei, Neculai T. Medianŭ 10 lei, Iancu Corbu 40 lei, Simionŭ D. Orăţeanu 15 lei, Totalŭ 90 lei.

Lista Nr. 13 Colectorŭ: D-lŭ *Manea Stoia:* Manea I. Stoea 100 lei, Th. Theodorescu 20 lei, Al. Theodorescu 10 lei, Gh. Theodorŭ Tudorŭ 10 lei, C. Constantinescu 5 lei, Alecse Drăganŭ Sasu 5 lei, Ioanŭ Roşca 5 lei, Ioanŭ Munteanu 5 lei, V. H Stinghe 3 lei, St. Stoicescu 5 lei, Ioanŭ Coleşŭ 2 lei, Theodorescu & Lăzărescu 5 lei, Părintele Rafailŭ Ovesea 5 lei. Totalŭ 180 lei.

Lista Nr. 6. Colectorŭ: D-lŭ *Ieremia Pană:* Veturia şi Elena A. Eremie 20 lei, Căpitanŭ St. Pană 20 lei, P. I. Boncotescu 60 lei. Totalŭ 100 lei.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 12 Octomvre. — Pe când se întorceau dela alergările de cai, se spăriară caii părechei princiare Coburg şi alergară cu carulŭ o mare distanţă fără a pricinui pagubă.

VIENA, 12 Octomvre. — Delegaţiunile suntŭ convocate pe diua de 27 Octomvre n.

SOFIA, 12 Octomvre. — Resultatulŭ alegerilorŭ e: 258 guvernamentalî, 27 oposiţionalî.

PARIS, 12 Octomvre. — La senatorulŭ Dandlav s'a făcutŭ o perchisiţiune domiciliară. (E amestecatŭ în afacerea Caffarel. — Red.)

SOFIA, 12 Octomvre. — La încăerările întêmplate în diferite cercurî electorale au fostŭ 28 morţî şi 35 răniţî.

DIVERSE.

Unŭ procesŭ curiosŭ. — După „Liberalulŭ“ din Iaşî dela 23 Septemvre, amŭ arătatŭ cum că mai mulţî judecătorî englesî ai tribunalului din Londra au sositŭ în oraşulŭ Iaşî pentru a lua interogatoriulŭ mai multorŭ marturî cu domiciliulŭ în localitate. Informându-se »Naţiunea“ despre acestŭ procesŭ află următórele: In anulŭ 1861 a emigratŭ din Iaşî unŭ Evreu, Iona Goldenberg. După ce acesta a cutreieratŭ tótă Austria şi Germania, s'a hotărîtŭ a pleca în Birmania unde a intratŭ în serviţiile marelui Vizirŭ de acolo. După puţinŭ timpŭ, elŭ a sciutŭ sĕ-şî câştige favórea regelui din Birmania şi a fostŭ chiarŭ chematŭ de acesta, în mai multe rĕndurî, spre a ocupa funcţiunî înalte, dobândindŭ pe lângă titlulŭ de guvernorŭ şi o avere de vr'o 5 milióne francî. In anulŭ 1872, elŭ se decise a se reîntórce în Iaşî, oraşulŭ sĕu natalŭ şi după ce visità Parisulŭ, Londra, Viena etc. elŭ se oprì la Pesta, unde la unŭ balŭ, făcŭ cunoscinţa unei tinere văduve cu care se şi însurà. După vre-o două lunî însĕ, soţia ilŭ părăsi şi de supărare elŭ renunţà la plăcerea de a-şî revedé patria şi se pornì la Londra unde fundà o casă mare de bancă. Nu trecù multŭ timpŭ şi soţia lui l'a găsitŭ la Londra şi'i cerù iertare pentru că s'a arătatŭ necredinciósă faţă cu dênsulŭ. Elŭ o primi érăşî în casă şi după o scurtă convieţuire se iviră din nou între soţî neînţelegerî şi de astă dată se despărţiră definitivŭ. Peste câtva timpŭ elŭ făcŭ cunoscinţă cu o artistă, Mellor, cu care avuse relaţiunî intime ce se terminară prin căsătoriă. Elŭ a dusŭ o gospodăriă cu a doua a sa soţiă vre-o 6 lunî şi întreprindêndŭ împreună o călĕtoriă la Wiesbaden, acolo elŭ a fostŭ lovitŭ de apoplexiă şi murì. S'a găsitŭ unŭ testamentŭ între hârtiile lui, prin care lăsà soţiei sale o rentă viageră de 500 livre sterlingî pe anŭ, ér restulŭ averei, fórte însemnatŭ, eredeşte la două instituţiunî de binefacere din Londra. Decedatulŭ are însĕ nouĕ fraţî şi surorî, care aflândŭ despre mórtea lui, au atacatŭ testamentalŭ înaintea tribunalelorŭ din Londra, pe motivŭ că pausatulŭ, fiindŭ românŭ, elŭ n'a pututŭ după legile românescî sĕ dispună decâtŭ numai de oparte din avere, ér restulŭ se cuvenea de dreptŭ moştenitorilorŭ lui. Patru din fraţî, domiciliaţî la Buzĕu, s'au învoitŭ deja prin advocatulŭ lorŭ, d-lŭ Adolf Ştern, cu epitropia instituţiunilorŭ legatare, primindŭ câte 2000 livre sterlinge fiăcare pentru partea lui. Étă pentru ce judecătorii englesî au venitŭ în oraşulŭ Iaşî unde au învitatŭ la otelulŭ Traianŭ mai mulţî martorî cărora li s'a luatŭ unŭ interogatoriu în acéstă afacere.

Cununiă. — D-lŭ *Titu Domşa* şi D-şóra *Aurelia Teaha* anunţă serbarea cununiei lorŭ, care se va ţiné Lunî în 17 Octomvre a. c. st. n. la 3 óre p. m. în biserica gr. cat. din Chizdia. *Chizdia*, în Octomvre 1887. — Felicitărî tinerei părechî!

Editorŭ şi redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 8 Octomvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5% . . .	99 40	Bonurĭ croato-slavone . .	104 25
Rentă de hârtiă 5% . .	86.25	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.50	Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	97 75	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	123 60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hârtiă austriacă	81 15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 —	Renta de arg. austr. . .	82 30
Bonurĭ rurale ungare . .	104 25	Renta de aurŭ austr. . .	112 10
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.10	Losurile din 1860 . . .	135.20
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50	Acţiunile băncei austro-ungare	886 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50	Act. băncei de creditŭ ung.	284.75
Bonurĭ rurale transilvane	104 50	Act. băncei de creditŭ austr.	283 30
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 93
		Napoleon-d'orĭ	9 93
		Mărcĭ 100 imp. germ. . .	61 52
		Londra 10 Livres sterlinge	125 75

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 26 Septemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	$93^1/_2$	$9.^1/_2$
Renta rom. amort. (5%) .	96 —	97—
» convert. (6%) . .	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%) . .	105—	106—
» „ „ (5%) .	$91^3/_4$	$92^1/_4$
» » urban (7%) . .	103—	104—
» » » (6%) .	96—	97—
» » » (5%) . .	$87^1/_2$	$88^1/_2$
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
» » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă . .	$14.^1/_4$	15.—
Banenote austriace contra aurŭ. .	2.03	2.04

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 19 Octomvre st. n 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8.53	Vend.	8.56
Argint românesc	»	8.45	»	8.50
Napoleon-d'orĭ	»	9.89	»	9 96
Lire turcescĭ	»	11.21	»	11.28
Imperialĭ	»	10.21	»	10.36
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6% .	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5% .	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ . . .	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 7285—1887. 2—2

Publicaţiune!

Comuna orăşenéscă intenţionéză, ca, conformŭ planului de regulare aprobatŭ de înaltulŭ locŭ, sĕ vêndă mai multŭ oferenţilorŭ parţelele pentru clădire Nr. 14, 15 şi 16 aflătóre în fostulŭ magazinŭ de lemne dela finea Uliţei Căldărarilorŭ şi între Uliţa Vămei şi anume séu fiă care parţelă pentru sine séu la olaltă.

Spre acestŭ scopŭ se provócă fiă-care amatorŭ pentru cumpĕrare, că până în 13 Octomvre a. c. 12 óre înainte de prândŭ, sĕ-şi ascearnă la oficiolatulŭ orăşenescŭ economicŭ ofertele scripturistice şi sigilate, c rora au sĕ se alăture 10% din preţulŭ de cumpĕrare, ca vadiu. In aceste oferte are sĕ se amintéscă mai departe atâtŭ numĕrulŭ parţelei, ce are sĕ se cumpere, câtŭ şi preţulŭ de cumpĕrare ce se oferă şi anume amintirea preţului sĕ se facă în cifre şi litere. Ofertulŭ are sĕ conţină în fine dechiaraţiunea, cum că oferentului i suntŭ cunoscute condiţiunile de oferte şi vêndare, şi că se supune lorŭ necondiţionatŭ.

Deschiderea ofertelorŭ ascernute va avea locŭ în 13 Octomvre a. c. după prândŭ la 3 óre, în amintitulŭ oficiolatŭ şi în presenţa unei comisiunĭ.

Atâtŭ condiţiunile de oferte şi de vêndare, câtŭ şi planulŭ de regulare suntŭ până în citata di espuse la oficiolatulŭ orăşenescŭ economicŭ spre examinare din partea fie-cărui.

Braşovŭ, 24 Septemvre 1887.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.